

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงรูปแบบและดำเนินการของศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ในประเทศไทยและปัญหาต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าบทบัญญัติกฎหมายของประเทศไทยควรมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนของการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงแนวทางการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการฝากหลักทรัพย์ไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ของต่างประเทศเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหลักเกณฑ์ของกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

บทสรุป

1. การฝากหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ไว้กับศูนย์รับฝาก

การฝากหลักทรัพย์ไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์นั้นผู้ถือหลักทรัพย์ต้องส่งมอบใบหลักทรัพย์ที่โอนให้แก่ศูนย์รับฝากโดยดำเนินการผ่านผู้ฝาก และศูนย์รับฝากหลักทรัพย์จะรับโอน หลักทรัพย์ที่ฝากให้อยู่ในชื่อศูนย์รับฝากหลักทรัพย์โดยศูนย์รับฝากจะถือหลักทรัพย์แทนผู้ถือหลักทรัพย์ดังกล่าว ตามมาตรา 225 และมาตรา 226 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกอบกับการออกหลักทรัพย์ใหม่ กฎหมายที่กำกับดูแลการออกหลักทรัพย์กำหนดให้นิติบุคคลที่ออกหลักทรัพย์มีหน้าที่ต้องจัดทำใบหลักทรัพย์มอบให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ เช่น การออกหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญโดยบริษัทมหาชนตามมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535

การกำหนดให้การฝากหลักทรัพย์ไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์นั้นผู้ถือหลักทรัพย์ต้องส่งมอบใบหลักทรัพย์ ทั้งที่เมื่อศูนย์รับฝากหลักทรัพย์รับฝากหลักทรัพย์นั้นแล้ว ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์จะส่งใบหลักทรัพย์ที่รับฝากให้กับนิติบุคคลที่ออกหลักทรัพย์เพื่อลงทะเบียนการโอน หลักทรัพย์ที่ฝากให้อยู่ในชื่อศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ หากผู้ถือหลักทรัพย์

ประสงค์จะฝากหลักทรัพย์ดังกล่าวไว้กับศูนย์รับฝาก โดยต้องนำใบหลักทรัพย์มาฝาก นิติบุคคลที่ออกหลักทรัพย์ต้องออกใบหลักทรัพย์ซึ่งมีจำนวนมาก โดยการพิมพ์ใบหลักทรัพย์จะใช้ระยะเวลาและมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น

2. การรับรองสิทธิของผู้ถือหลักทรัพย์

หลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์นั้น เจ้าของหลักทรัพย์จะไม่มีชื่อปรากฏในสมุดทะเบียนและจะไม่ได้ถือใบหลักทรัพย์ เจ้าของหลักทรัพย์จะมีชื่อในบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ที่ผู้ฝากหลักทรัพย์จัดทำ และบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ที่ผู้ฝากหลักทรัพย์จัดทำกฎหมายรองรับให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสมุดทะเบียนในวันปิดสมุดทะเบียน

บัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ที่ผู้ฝากจัดทำซึ่งบันทึกชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ที่แท้จริงจะถือเป็นส่วนหนึ่งของสมุดทะเบียนเฉพาะวันปิดสมุดทะเบียนเท่านั้น ดังนั้นในวันอื่นนอกจากวันปิดสมุดทะเบียนบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ผู้ฝากไม่มีกฎหมายรองรับให้บุคคลที่มีชื่อในบัญชีรายชื่อดังกล่าวเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ ทำให้เจ้าของหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์นั้น ไม่อาจอ้างสิทธิในฐานะผู้ถือหลักทรัพย์ต่อบริษัทและบุคคลภายนอกได้

3. การคุ้มครองหลักทรัพย์ของผู้ถือหลักทรัพย์ที่ฝากหลักทรัพย์ไว้กับศูนย์รับฝาก

หลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์นั้น หลักทรัพย์ที่ฝากจะถูกเก็บรักษาฝากไว้ในบัญชีฝากหลักทรัพย์ของผู้ฝากที่เจ้าของหลักทรัพย์ฝากผ่านนั้น เจ้าของหลักทรัพย์จะไม่มีชื่อปรากฏในสมุดทะเบียนและจะไม่ได้ถือใบหลักทรัพย์ และในปัจจุบันไม่มีกฎหมายคุ้มครองหลักทรัพย์ของผู้ถือหลักทรัพย์ที่ฝากหลักทรัพย์ไว้กับศูนย์รับฝาก

การที่ลูกค้าฝากหลักทรัพย์ไว้ในบัญชีฝากหลักทรัพย์ของผู้ฝากนั้น ถ้าหากผู้ฝากล้มละลายและถูกพิทักษ์ทรัพย์ ทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของผู้ฝากจะถูกรวบรวมเข้ากองทรัพย์สินของผู้ฝาก ถ้าหากผู้ฝากตกเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาอาจถูกเจ้าพนักงานบังคับคดียึดเพื่อไปชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ ผู้เป็นเจ้าของหลักทรัพย์สินที่แท้จริงต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด เช่นคัดค้านการยึดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ตามมาตรา 158 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย หากเจ้าของหลักทรัพย์ไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหลักทรัพย์อาจถูกนำไปแบ่งชำระหนี้ในคดีล้มละลายหรือชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของผู้ฝากดังกล่าว

4. การกำหนดสิทธิและหน้าที่ของศูนย์รับฝากในการถือหลักทรัพย์แทน

ในการรับฝากหลักทรัพย์ ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์จะรับโอนหลักทรัพย์ที่รับฝากไว้ในชื่อของศูนย์รับฝากตามมาตรา 225 และมาตรา 226 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 และดำเนินการต่อผู้ออกหลักทรัพย์ ทะเบียนผู้ถือหลักทรัพย์ของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ดังกล่าวจะบันทึกชื่อศูนย์รับฝากเป็นผู้ถือหลักทรัพย์แทนชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ที่แท้จริง โดยกฎหมายสันนิษฐานว่าศูนย์รับฝากถือแทนผู้ถือหลักทรัพย์

การกำหนดให้ศูนย์รับฝากถือหลักทรัพย์แทนผู้ถือหลักทรัพย์ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ของศูนย์รับฝากในฐานะที่ถือแทนไว้แต่อย่างใด ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการที่ศูนย์รับฝากจะใช้สิทธิผู้ถือหลักทรัพย์ เช่น การเข้าประชุมผู้ถือหุ้นแทน การรับเงินปันผลแทน

5. การกำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้ฝาก

กฎหมายกำหนดหน้าที่ของผู้ฝากซึ่งเป็นตัวกลางในการฝากหลักทรัพย์ในการจัดทำหรือจัดส่งบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ และศูนย์รับฝากกำหนดจะลงโทษด้วยการปรับผู้ฝากในกรณีที่ไม่จัดส่งบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์

ในปัจจุบันไม่มีกฎหมายกำหนดหน้าที่ของผู้ฝากต่อผู้ถือหลักทรัพย์ที่ฝากหลัก
ทรัพย์ผ่านผู้ฝากไว้ และไม่มีกฎหมายกำหนดบทลงโทษผู้ฝากหลักทรัพย์ในกรณีที่ไม่จัดทำ
หรือไม่จัดส่งบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ โดยระเบียบวิธีปฏิบัติของศูนย์รับฝากเป็นเพียง
ข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาเท่านั้น แต่การที่ผู้ฝากหลักทรัพย์ไม่จัดทำหรือจัดส่งบัญชีรายชื่อเจ้า
ของหลักทรัพย์ให้ถูกต้องจะทำให้เจ้าของหลักทรัพย์ซึ่งเป็นลูกค้ำของผู้ฝากหลักทรัพย์ได้รับความ
เสียหายได้ ในปัจจุบันยังไม่มีมาตรการของรัฐกำกับดูแลผู้ฝากหลักทรัพย์ให้ผู้ฝากปฏิบัติ
หน้าที่ดังกล่าวอย่างเข้มงวด

6. การดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝาก

6.1 การโอนและส่งมอบหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝาก

การโอนและการส่งมอบหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝากใช้ระบบ
บันทึกทางบัญชี (Book-Entry) โดยมีกฎหมายรองรับการบันทึกทางบัญชีเป็นการส่งมอบหลัก
ทรัพย์ในกรณีโอนบัญชีของผู้ฝากจากการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น

การโอนและการส่งมอบหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝากนั้นอาจมี
การโอนหรือการส่งมอบตามนิติกรรมอื่นที่ไม่ใช่จากการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลัก
ทรัพย์เท่านั้น เช่น การส่งมอบหลักทรัพย์ที่จำนำ การส่งมอบหลักทรัพย์ที่ได้จากการใช้สิทธิ
แปลงสภาพ การที่กฎหมายรองรับให้การส่งมอบหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝากโดยระบบ
บันทึกทางบัญชีเป็นการส่งมอบหลักทรัพย์เฉพาะกรณีโอนบัญชีของผู้ฝากจากการซื้อขาย
หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น ทำให้การโอนและการส่งมอบโดยระบบบันทึกทาง
บัญชีตามนิติกรรมอื่นไม่มีกฎหมายรองรับ

6.2 การขอข้อมูลการถือหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝาก

(1) กรณีสมุดทะเบียนผู้ถือหลักทรัพย์ประกอบด้วยบัญชีรายชื่อผู้ถือ
หลักทรัพย์ที่ผู้ฝากจัดส่งในวันปิดสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นและหลักฐานประกอบการลงทะเบียน

รวมทั้งขออำนาจเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 ส่วนบุคคลอื่นนั้นหากจะดำเนินการดังกล่าวได้ ต้องมีกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ หากไม่มีกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้จะไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้

ในปัจจุบันมีบุคคลที่มีหน้าที่ตามกฎหมายแต่ไม่มีกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้ เช่น กรณีผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ซึ่งมีหน้าที่แจ้งการเสนอซื้อหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ของบริษัทที่ถูกเสนอซื้อหลักทรัพย์ตามมาตรา 248 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 แต่ไม่มีกฎหมายกำหนดให้สิทธิผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เรียกหรือคัดสำเนารายชื่อผู้ถือหลักทรัพย์ของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ได้ ดังนั้น หากผู้ทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์มิได้เป็นผู้ถือหลักทรัพย์จะไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรา 248 ดังกล่าวได้

(2) ผู้ฝากเท่านั้นที่เป็นผู้จัดทำบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ และในบัญชีรายชื่อดังกล่าวมีเฉพาะชื่อของบุคคลที่ฝากหลักทรัพย์กับคนเท่านั้นและผู้ฝากจะจัดส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวให้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ ดังนั้นรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้นจะอยู่ที่ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์

6.3 การจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝาก

ในปัจจุบันไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากโดยเฉพาะจึงต้องนำกฎหมายว่าด้วยการจำหน่ายโดยทั่วไปซึ่งกำหนดให้ผู้จำหน่ายต้องส่งมอบใบหลักทรัพย์ให้แก่ผู้รับจำหน่าย ประกอบกับหลักเกณฑ์การโอนบัญชีหลักทรัพย์ตามมาตรา 227 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดให้การโอนหลักทรัพย์ระหว่างบัญชีฝากหลักทรัพย์ของผู้ฝากจากการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เป็นการส่งมอบหลักทรัพย์มาใช้บังคับ หากการโอนบัญชีหลักทรัพย์ดังกล่าวไม่เป็นการส่งมอบใบหลักทรัพย์ให้แก่ผู้รับจำหน่ายตามกฎหมายว่าด้วยการจำหน่ายทั่วไปจะมีผลทำให้ไม่อาจจำหน่ายหลักทรัพย์โดยผ่านบัญชีฝากหลักทรัพย์ของศูนย์รับฝากได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่าการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ตามกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ก่อให้เกิดปัญหาและความไม่สะดวกบางประการในการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ และการกำกับดูแลการดำเนินการของบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ตลอดจนการพัฒนาศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ให้มีความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพ จึงควรที่จะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่มีระบบและมีมาตรฐานเพื่อให้สามารถรองรับความก้าวหน้าของธุรกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ. ศ. 2535 โดยให้มีบทบัญญัติที่ใช้กำกับดูแลการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ โดยอาจไม่ต้องแก้ไขกฎหมายแต่ละฉบับที่ใช้บังคับกับแต่ละธุรกรรม เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการจำหน่ายหลักทรัพย์ เป็นต้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและความสะดวกต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ถือปฏิบัติได้ถูกต้อง โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. การฝากหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ ในกรณีที่มีการออกหลักทรัพย์ใหม่หรือมีการเพิ่มทุน หากผู้จองซื้อหลักทรัพย์หรือผู้ถือหลักทรัพย์ประสงค์จะฝากหลักทรัพย์นั้นไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ ผู้ออกหลักทรัพย์อาจไม่ต้องออกใบหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ เว้นแต่ผู้ถือหลักทรัพย์จะร้องขอหรือและให้ผู้ออกหลักทรัพย์ดำเนินการฝากหลักทรัพย์นั้นไว้กับศูนย์รับฝากแทนผู้ถือหลักทรัพย์

ในกรณีที่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์จะฝากหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ ให้บริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้นดำเนินการฝากหลักทรัพย์ดังกล่าวแทนผู้ถือหลักทรัพย์ได้โดยไม่ต้องจัดทำใบหลักทรัพย์มอบให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์ เว้นแต่ผู้ถือหลักทรัพย์จะร้องขอ

2. การรับรองสิทธิของผู้ถือหลักทรัพย์

ควรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้บัญชีรายชื่อผู้ถือหลักทรัพย์ที่ผู้ฝากจัดทำเป็นปัจจุบันนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสมุดทะเบียน หรือมีบทสันนิษฐานว่าผู้มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อดังกล่าวเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ หรือกำหนดอำนาจหน้าที่ของศูนย์รับฝากในการจัดทำทะเบียนผู้ฝากและทะเบียนศูนย์รับฝากซึ่งบันทึกชื่อผู้ถือหลักทรัพย์และให้จัดทำเป็นปัจจุบัน ตลอดจนการทำธุรกรรมต่าง ๆ ที่ให้บันทึกไว้ที่ทะเบียนศูนย์รับฝาก และกำหนดให้ศูนย์รับฝาก รับรองการถือหลักทรัพย์ของหลักทรัพย์เมื่อเจ้าของหลักทรัพย์ร้องขอ

3. การคุ้มครองทรัพย์สินของผู้ถือหลักทรัพย์

(1) เพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้ทรัพย์สินของผู้ถือหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับผู้ฝาก ไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ฝาก และไม่ตกอยู่ภายใต้การบังคับของเจ้าหนี้ของผู้ฝาก

(2) เพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายให้ผู้ถือหลักทรัพย์ที่เป็นเจ้าของหลักทรัพย์ที่แท้จริง หากผู้ฝากล้มละลายเจ้าของหลักทรัพย์ที่แท้จริงจะได้รับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้คืน

4. เพิ่มเติมบทบัญญัติในการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของศูนย์รับฝากในฐานะผู้ถือหลักทรัพย์แทนตามบทสันนิษฐานของกฎหมาย เช่น

(1) สิทธิในการรับเงินปันผลจากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์เพื่อส่งมอบให้กับสมาชิกของศูนย์รับฝากหลักทรัพย์และส่งให้กับผู้ถือหลักทรัพย์ต่อไป

(2) สิทธิในการเข้าประชุมและออกเสียงแทนผู้ถือหลักทรัพย์ที่แท้จริง

5. เพิ่มเติมบทบัญญัติที่กำหนดหน้าที่ของผู้ฝากหลักทรัพย์ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้ฝากมีหน้าที่จัดทำบัญชีรายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ให้เป็นปัจจุบัน และต้องจัดส่งให้แก่ศูนย์รับฝากเมื่อมีการร้องขอจากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์หรือบุคคลอื่นใดที่มีความจำเป็นต้องใช้รายชื่อเจ้าของหลักทรัพย์ เพื่อดำเนินการใด ๆ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(2) ผู้ฝากที่ไม่จัดทำหรือไม่จัดส่งบัญชีรายชื่อบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ ต้องมีโทษตามกฎหมาย

(3) ผู้ฝากที่รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จากศูนย์รับฝากหรือจากบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ มีหน้าส่งมอบสิทธิประโยชน์ดังกล่าวให้กับผู้ถือหลักทรัพย์

6. การดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์รับฝาก

6.1 การโอนหรือการส่งมอบหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝาก ให้มีกฎหมายกำหนดว่าการ โอนหรือการส่งมอบหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝากให้ใช้ระบบการบันทึกทางบัญชีหรือการดำเนินการใด ๆ ก็ตามที่ทำให้หลักทรัพย์นั้นอยู่ในความครอบครองของผู้รับมอบ เพื่อรองรับการ โอนหรือการส่งมอบหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝากในทุกกรณี

6.2 เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอข้อมูลของผู้ถือหลักทรัพย์ที่กำหนดให้บริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบุคคลที่มีหน้าที่ตามกฎหมายสามารถดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ เพื่อให้บริษัทที่ออกหลักทรัพย์หรือบุคคลที่มีหน้าที่ใด ๆ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กฎหมายกำหนด

(1) ผู้ทำคำเสนอซื้อหรือบุคคลอื่นที่จำเป็นต้องใช้รายชื่อผู้ถือหลักทรัพย์ มีสิทธิในการเรียกหรือคัดสำเนารายชื่อผู้ถือหลักทรัพย์ของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์

(2) บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์มีสิทธิร้องขอบัญชีรายชื่อจากศูนย์รับฝากได้ และศูนย์รับฝากมีหน้าที่รับรองบัญชีรายชื่อดังกล่าวให้กับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์

6.3 การจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ ให้กระทำได้โดยวิธีการเฉพาะและไม่น่ากฎหมายว่าด้วยการจำหน่ายทั่วไปมาใช้ในการจำหน่ายหลักทรัพย์ที่ฝากไว้ในศูนย์รับฝาก ดังต่อไปนี้

(1) วิธีการจำหน่ายให้กระทำโดยผู้จำหน่ายขอจดทะเบียนการจำหน่ายไว้ในสมุดทะเบียนที่มีชื่อผู้ถือหลักทรัพย์ปรากฏอยู่ เช่น ผู้ถือหลักทรัพย์ที่แท้จริงมีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้ถือหลักทรัพย์ที่ผู้ฝากจัด ผู้ฝากรายดังกล่าวต้องดำเนินการจดทะเบียนจำหน่ายต่อศูนย์รับฝาก และให้ศูนย์รับฝากบันทึกการจำหน่ายดังกล่าว รวมทั้งให้ผู้ดูแลบัญชีฝากหลักทรัพย์ดังกล่าว

เป็นผู้ระงับการถอนหรือโอนหลักทรัพย์จำนำนั้นจนกว่าจะมีการขอเพิกถอนการจำนำหรือ
บังคับจำนำตามกฎหมาย

(2) ไม่นำกฎหมายว่าด้วยการจำนำในเรื่องต่อไปนี้อย่างบังคับ ซึ่ง
ได้แก่

(2.1) ในกรณีของการส่งมอบที่ผู้จำนำต้องส่งมอบหลัก
ทรัพย์ให้แก่ผู้รับจำนำเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ นั้น การจำนำหลักทรัพย์ที่ฝากไว้กับศูนย์
รับฝากนั้นอาจไม่จำกัดเฉพาะต้องมีการส่งมอบ แต่กำหนดให้เป็นการดำเนินการใด ๆ ให้อยู่
ในความครอบครองหรืออยู่ในบังคับของผู้รับจำนำ และหากไม่มีการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด
ระยะเวลาชำระหนี้ ผู้รับจำนำสามารถบังคับกับทรัพย์สินที่นำมาจำนำนั้นได้ (มาตรา 747 แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

(2.2) การจำนำใบหุ้นหรือใบหุ้นกู้ต้องจดลงทะเบียนการ
จำนำไว้ในสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัท มิฉะนั้นจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บริษัทหรือบุคคล
ภายนอกไม่ได้ (มาตรา 753 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)